

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 24 lipca 2024 r.,

na posiedzeniu w trybie art. 539e § 1 k.p.k.

w sprawie **M. G. (M.)**

oskarżonej z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k.

z powodu skargi obrońcy oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Rzeszowie

z dnia 29 stycznia 2024 r., III Ka 825/23,

uchylającego wyrok Sądu Rejonowego w Rzeszowie

z dnia 21 września 2023 r., X K 217/21,

p o s t a n o w i ł

1) oddalić skargę,

**2) obciążyć oskarżoną M. G. (M.) kosztami sądowymi
postępowania skargowego.**

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa w Rzeszowie skierowała do Sądu Rejonowego w Rzeszowie akt oskarżenia wobec M. G. (M.), w którym zarzuciła jej, że w dniu 26 czerwca 2020 r. w K. poprzez zawarcie umowy rachunku bankowego o wskazanym w akcie oskarżenia numerze w Banku [...] SA, a następnie udostępnienie nieustalonej osobie dostępu do kanałów bankowości elektronicznej umożliwiając korzystanie za pośrednictwem Internetu z w.w. konta, pomogła nieustalonej osobie

w doprowadzeniu w dniu 28 czerwca 2020 r. w miejscowości G., woj. [...], K. M. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 410 zł poprzez wprowadzenie go w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z transakcji sprzedaży trampoliny ogrodowej za pośrednictwem ogłoszenia na portalu internetowym [...], to jest o popełnienie przestępstwa określonego w art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 21 września 2023 r., sygn. akt X K 217/21, Sąd Rejonowy w Rzeszowie uniewinnił oskarżoną M. G. (M.) od popełnienia czynu zarzucanego jej aktem oskarżenia. Na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonej M. G. (M.) kwotę 1.008 zł (jeden tysiąc osiem złotych) tytułem kosztów związanych z ustanowieniem obrońcy z wyboru oraz na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami postępowania w całości obciążył Skarb Państwa.

Od powyższego wyroku apelację wniósł oskarżyciel publiczny, zaskarżając powyższy wyrok w całości na niekorzyść oskarżonej M. G. (M.).

Wyrokiem z dnia 29 stycznia 2024 r., sygn. Akt III Ka 825/23, Sąd Okręgowy w Rzeszowie III Wydział Kamy Odwoławczy na skutek powyższej apelacji uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Rzeszowie.

Skargę na wyrok sądu odwoławczego wniósł obrońca oskarżonej zaskarżając go w całości na korzyść oskarżonej i zarzucając wyrokowi Sądu Okręgowemu w Rzeszowie naruszenie art. 437 § 2 k.p.k. przez uchylenie zaskarżonego apelacją wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania w celu dokonania ponownej oceny całokształtu wyjaśnień oskarżonej, podczas gdy:

1. oskarżyciel publiczny w złożonej apelacji nie zarzucił naruszenia żadnego przepisu prawa procesowego, w tym art. 7 k.p.k. i nie kwestionował naruszenia tego przepisu przez Sąd I Instancji przy ocenie dowodu z wyjaśnień oskarżonej, a zarzucił jedynie błąd w ustaleniach faktycznych,
2. przepis ten upoważnia do takiej decyzji wówczas, jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu sądowego w całości, a nie tylko jednego dowodu.

Mając na uwadze podniesiony zarzut, obrońca oskarżonej wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Rzeszowie do

ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na skargę prokurator wniósł o jej oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga jest niezasadna i jako taka podlega oddaleniu.

Zgodnie zaś z art. 437 § 2 k.p.k., którego naruszenie zarzuca skarżący, uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1 k.p.k. lub 454 k.p.k. lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości. Zgodnie zaś z art. 454 § 1 k.p.k. Sąd odwoławczy nie może skazać oskarżonego, który został uniewinniony w pierwszej instancji lub co do którego w pierwszej instancji umorzono postępowanie.

Rozpoznanie skargi musi zatem ograniczać się do zbadania, czy zachodzi tzw. bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 k.p.k., albo czy sąd odwoławczy uchylił wyrok mimo braku formalnych przeszkód określonych w art. 454 k.p.k. do wydania wyroku zmieniającego oraz czy jest konieczne przeprowadzenie w całości przewodu sądowego (art. 437 § 2 in fine k.p.k.). Postępowanie w trybie skargi na wyrok sądu odwoławczego nie służy dublowaniu przeprowadzonej już w sprawie kontroli odwoławczej. Przedmiotem kontroli w tym postępowaniu jest stwierdzenie, czy uchylając wyrok sądu pierwszej instancji z przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania, sąd odwoławczy kierował się podstawami wydania wyroku kasatoryjnego wskazanymi w art. 539a § 3 k.p.k. oraz czy takie rozstrzygnięcie było w konkretnej sprawie konieczne.

W badanej sprawie Sąd II instancji doszedł do przekonania, iż oskarżona swoim zachowaniem wyczerpała znamiona występku z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k., co wskazał w uzasadnieniu wyroku. Wprawdzie prokurator podał w apelacji zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, a nie naruszenia art. 7 kpk, co podkreśla w skardze obrońca, ale kontrola w tym zakresie wyroku Sądu II instancji znajduje się poza zakresem kontroli orzeczenia Sądu II instancji w ramach postępowania skargowego.

Zdaniem Sądu II instancji, popełnienie przestępstwa oszustwa na szkodę K. M. nie byłoby możliwe, gdyby sprawca nie zapewnił sobie dostępu do rachunku bankowego, na który pokrzywdzony przelał środki pieniężne, a z którego tenże

sprawca mógł w sposób swobodny i bezpieczny, bez ujawnienia swojej tożsamości, pobrać te środki. Oskarżona miała świadomość, że udostępniając dane do logowania nieznanej osobie do rachunku bankowego może ono być wykorzystane do celów niezgodnych z prawem. Dodał, że oskarżona posiadała wykształcenie wyższe, pracowała jako księgowa co jednoznacznie wskazuje, iż miała wiedzę, że udostępnienie rachunku bankowego i danych umożliwiających wykonanie transakcji wiąże się z ryzykiem popełnienia wyłudzeń, tym bardziej, że oskarżona wyjaśniła, iż za powyższy czyn miała otrzymywać zapłatę.

Sąd Okręgowy uznał za zasadny zarzut odwoławczy Prokuratury Rejonowej w Rzeszowie, lecz wobec treści art. 454 § 1 k.p.k. nie mógł ustalić sprawstwa oskarżonej w zakresie czynu opisanego w akcie oskarżenia i dać temu wyraz w treści swojego wyroku.

Tym samym podstawą wydania orzeczenia o charakterze kasatoryjnym był wynikający z wymienionego przepisu zakaz wydania w postępowaniu odwoławczym wyroku skazującego, a nie konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego (część 4.1. uzasadnienia).

Z uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego wynika, że zawarte w wyroku sądu odwoławczego wskazanie na potrzebę ponownego przeprowadzenia postępowania dowodowego oraz prawidłową ocenę dowodów stanowi jedynie konsekwencję uchylenia wyroku Sądu I instancji i przekazania mu sprawy do ponownego rozpoznania, a nie przyczynę takiej decyzji sądu odwoławczego.

Mając powyższe na uwadze skarga zasługiwała na oddalenie.

[J.J.]

[ał]

